

**SYNTA||XIS LINGVAE GRAECAE,|| IOANNE VARENNIO ||
Mechliniensi Au||tore.|| PRAETEREA ANNO-||tatiunculae
paucae ad praecepta Synta=||xis Varennianae, per
IOACHI-||MVM CAMERA-||RIVM.|| ... ||**

Varennius, Joannes

Basileae, 1536

VD16 V 385

Articvlvs Cvm Verbo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69674](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69674)

quem tamen nō nominant. Item, ὁ δ' εἶ-
 να & ὁ δ' εἶνα dicitur, pro hic & ille. Ἐπὶ δ' εἶ-
 να μεμφομένη, καὶ τὸν δ' εἶνα ἀνάξιον εἶν φαι-
 σκων, huic succensens, illum indignum
 esse dicitans. Et τὸ δ' εἶνα γηνομένη, καὶ τὸ
 δ' εἶνα αὖ, nunc in hanc, rursus in illā spe-
 ciem transformata.

ARTICVLVS CVM

Verbo.

ARticulus genitiuus cū uerbo infi-
 nitio ponitur Græcis eo loco, q̄
 Latini utuntur Gerundijs in di, adden-
 tes causa uel gratia, aut uerbo coniuncti-
 uo præcedente, ut τὸ ποιεῖν, causa facien-
 di, aut ut faceret. τὸ φαγεῖν, τὸ λέγειν. Lu-
 cæ ult. ἢ εἰσῆλθε ἕ μῆναι σὺ αὐτοῖς, & in-
 gressus est manendi gratia cum illis, si-
 ue ut maneret cum illis. Eodem cap. οἱ
 δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο μὴ ὑπὸ γινῶσκει
 αὐτῶν, oculi autem eorum tenebantur,
 ut non agnoscerent ipsum.

Datiuo articulo cū uerbo infinito, an-
 tecedente præpositione γ' utuntur loco
 gerundiorum in do, γ' Ἐπὶ ἀποστάσει πρὸ
 σὴν πτομῶν

σιὸ πηομεν, studendo proficimus.

Quandoque etiam ponitur pro genitio absolute, adiecto nomine accusatiui casus, γν' ἔβ' βασιλεύειν τραϊανόν, pro βασιλεύοντι τ' τραϊανοῦ, regnante Traiano. Sic Lucae ult. καὶ ἐγγύθε γν' ἔβ' κατακλιθεῖναι αὐτόν, pro κατακλιθῆναι αὐτόν, hoc factum est sedente eo. Et sine praepositione γν' aequiualeat ultimo supino, τῷ παρακαλεῖν, oratu.

Accusatiuo articulo praecedente praepositione πρὸς, utuntur loco gerundi indum, uel primi supini, ἔρχομαι πρὸς τὸ παρακαλεῖν, uado oratum, uel ad orandum.

Praeponitur etiam commode uerbis infinitis, quoties pro nomine sumuntur.

Sumuntur autem uerba infinita pro nomine, non solum ut latinis in nominatiuo & accusatiuo, sed in omni casu. In nominatiuo, τὸ φιλοσοφεῖν καλὸν ἔστιν, philosophari res est honesta. In genitiuo, τὸ φιλοσοφεῖν ἔστιν ἡδίων, nihil iucundius quam philosophari. In datiuo, ἔβ' φιλοσοφεῖν γινανπισται ἢ ἀφροδίτη, philosophiae

osophiæ aduersatur Venus. In accusatiuo, τὸ φιλοσοφῆν καλὸν εἶν λέγομεν, philosophari dicimus honestum esse.

ARTICVLVS CVM

Participio.

Participiis necessarius est articulus, quoties resoluntur in uerba, ὁρῶ πρὸς ἀνθρώπου τὸν ταῦτα κωλύοντα, id est, ὁς ταῦτα κωλύει, uideo quendam hominē, qui hæc inhiberet & impediret. ἦσαν πρὸς οἱ διασύροντες, pro οἱ διέσυσσαν, erāt quidam qui carpebant. εἰ τὸ σώσοντες ταῦτα, oportet esse qui ea seruet.

Quoties uero non resoluntur in uerba, eo modo se habent ad articulos quonominata adiectiua.

ARTICVLVS CVM

Præpositione.

Si articulus iungatur præpositioni cū suo casu, intelligitur commodū aliquid participiū, ὁ γὰρ τις ἄρανος, nempe ὄμ, aut οἰκῶν. ὁ ἐκ τῶ ἄρανω, subauditur ἐλθῶν uel καταβῶν. Sic Matth. 15. τότε προσέρχονται τῶ ἰησοῦ οἱ ἀπὸ ἱεροβλύμων γραμματεῖς,

G

ματεῖς,